

Nr 232.

Av herrar **Wallerius** och **Olsson** i Staxäng, om höjning av tullen å spillånga.

Sedan tillkomsten av nuvarande tullen på spillånga med 75 öre pr kg ha förhållandena ändrats därhän, att detta tullskydd, som varit till allra största gagn för det svenska storsjöfisket och den inhemska spillångberedningen, numera icke motsvarar situationens krav. En förhöjning till åtminstone en krona pr kg torde vara nödvändig för att trygga beredningen.

Anledningen härtill är den, att det ur konsumentsynpunkt länge varit ett önskemål, att spillångan utan huvud skulle tillhandahållas allmänheten. Först i fjol kunde detta önskemål uppfyllas och då endast försöksvis. Det måste, så vitt nu går att bedöma, bero på ett kraftigare tullskydd, om spillångan även för framtiden kan säljas huvudkapad.

Med hänsyn till att långans vikt minskas med c:a 20 procent vid huvudets borttagande och våra storsjöfiskare tidigare ej kunnat tillförsäkras det högre råvarupris, som erfordras för att kompensera viktförlusten, ha de ej ansett sig kunna gå med på att kapa huvudet. I och med att deras egen organisation med statens stöd övertog beredningen och kapningen av huvudet tillades beredningskostnaderna, fingo de full ersättning för råvaran även utan huvud. Man betraktar emellertid på grund av det överhängande hotet från billigare utländsk råvara åtgärden tyvärr endast som ett provisorium och tvekar inför det fortsatta genomförandet av huvudkapningen. Endast förhöjning av tullen på spillånga kan uppväga detta hot och trygga den inhemska beredningen.

Den nuvarande tullen räcker nämligen inte till för att skydda den svenska varan med det högre pris per kg, som följer av huvudkapningen och viktförlusten på c:a 20 procent. För att tillförsäkra fiskarne-producenterna ett råvarupris, som icke är lägre än förut, måste denna viktförlust tagas igen med ett motsvarande procentuellt högre utförsäljningspris på den färdigberedda produkten. Det vore för storsjöfiskets utövare synnerligen ödesdigert, om deras försäljningsförening till följd av trycket från den billigare utländska råvaran och den nuvarande otillräckliga tullen på spillångan måste se sig nödsakad att pressa ned fiskarnes råvarupris. Faran för en utveckling i denna riktning synes oss i hög grad aktuell, om inte tullen höjes och den utländska råvaran i prisbillighet på så sätt neutraliseras.

Det är därför nödvändigt, att tullsatsen på spillånga regleras så, att det blir möjligt att även för framtiden sälja spillångan utan huvud här i landet. En förhöjning av tullen till en krona per kg skulle ungefärligen motsvara situationens krav, även om den ej är fullt tillräcklig.

Med anledning av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen ville besluta höja tullen på spillånga till en krona per kg.

Stockholm den 23 januari 1937.

Adolf Wallerius.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.
